

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2822/2021
04.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић адвокат из ... против тужене Предшколске установе „Бамби“ из Параћина, коју заступа Правобранилаштво Општине Параћин, ради накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3513/20 од 21.05.2021. године, у седници већа одржаној 04.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3513/20 од 21.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3513/20 од 21.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 272/20 од 03.09.2020. године, у првом ставу изреке усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужилци, на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период од јуна 2015. године закључно са јуном 2018. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате на начин ближе описан у овом ставу изреке. У другом ставу изреке обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.686,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3513/20 од 21.05.2021. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади трошкова за долазак и одлазак са рада. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе нити потреба новог тумачења права, имајући у виду да се питање накнаде трошкова превоза запослених решава у сваком конкретном случају, а то је у складу и са правним ставом Врховног касационог суда, донетим на седници Грађанског одељења од 05.04.2016. године по коме, ако послодавац није утврдио општим актом услове и критеријуме за превоз запослених од места становања до посла, право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла имају сви запослени, осим ако би по разумној оцени такав захтев био очигледно неоснован, с тим да претходно обраћање послодавцу за остваривање права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла није услов за покретање судског поступка.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је, применом става 2. исте законске одредбе, одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада поднета је 13.07.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 67.347,80 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић